



DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXVII

ZATURDAG den 23sten FEBRUARY 1839.

N. 8.

Edictale Citatie.

KRACHTENS besluit van de Edele Achtbare Regtbank dezer kolonie, dd. 12 February dezes jaars, gevolgd op het ingediende rekwest door de Heeren **JACOB VAN JEOSUAH NAAR** en **HAIM COHEN HENRIQUEZ** Weesmeesters der Nederlandsche Portugesche Israelitische Gemeente dezes eilands, als aanvaard hebbende den abintestato boedel van wylen **DAVID ABENSUR**, alhier overleden.

Doen gemelde Heeren **JACOB VAN JEOSUAH NAAR** en **HAIM COHEN HENRIQUEZ**, in hunne voorschrevene kwaliteit, aan allen en een' iegelyk, hier te lande wonende,

ADVERTEEREN

dat de genen, die vermeenen mogten eenige actie of pretentie ten laste van gemelden boedel te hebben, gehouden zullen syn, dezelve hunne actie of pretentie binnen den tyd van acht dagen, voor zoo verre de op dit eiland woonachtigen betreft, en de buiten deze kolonie wonenden binnen den tyd van twee maanden, aan de bovengemelde Heeren, te kennen te geven, ten einde de boedel tot haar likwiditeit worde gebragt.

Dagvaardende de meergenoemde Heeren **JACOB VAN JEOSUAH NAAR** en **HAIM COHEN HENRIQUEZ** in hunne voorschrevene betrekking, al de genen, die van des te doen in gebreken blijven, voor de Edele Achtbare Regtbank voormeld, ter rolle van Heeren Commissarissen uit dezelve, de alhier woonachtigen tegen Maandag den 11 Maart 1839 en de in gebreken geblevene buitenlandsche creditoren, tegen den 12ten Febr. na de expiratie van den hiervoren bepaalden tyd van één Jaar, om aldaar, staande rolle, hunne actie of pretentie met de behoortlyke verificatie daarvan in te dienen, op poene dat tegen de non-comparanten zal worden geprocedeerd by default en verstek van actie. Aldus voor de eerste maal gepubliceerd binnen het fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 12 February 1839, en op den 19 derzelfde maand voor de tweede maal.

M. RICARDO,

Procureur.

De Beëdigde klerk, waarnemende den post van Deurwaarder en Gerechtsbode,
J. P. QUAST.

TRANSLATION.

Citation by Edict.

BY virtue of the Decree of the Honourable Tribunal of this colony, dated the 12th of February of this year, entered on the petition presented by Messrs. **JACOB OF JOSHUA NAAR** and **HAIM COHEN HENRIQUEZ**, Directors of the Orphan Chambers of the Netherland's Portuguese

Hebrew Society of this Island, as having embraced the Intestate Estate of the deceased **DAVID ABENSUR**, who died in this place.

The said Messrs. **JACOB OF JOSHUA NAAR** and **HAIM COHEN HENRIQUEZ** in their aforesaid capacities, do hereby

ADVERT

all and every one residing in this Island, that those who conceive to have any action or pretention against the said Estate, will be held bound to produce their action or pretention, within eight days as it regards the persons residing in this island, and for those residing abroad within one year, to be counted from this day, to the abovementioned Directors, in order to bring the Estate to a final settlement.

The said Messrs. **JACOB OF JOSHUA NAAR** and **HAIM COHEN HENRIQUEZ**

SUMMONING

in their above said relation, all those who remain backwards in doing the same, before the Honourable Tribunal aforesaid at the roll of the Honourable Commissaries out of the same: those residing in this island and the deficient remaining creditors abroad, against the first day of Court after the expiration of the therein limited time of one Year, in order there, during the calling up of the Roll, to deliver their action or pretention with the due verifications thereof, on pain of proceeding against the non-appears by default and privation of action.

Thus published for the first time in the fort Amsterdam and in the William Town at Curaçao the 12th February 1839, and for the second time the 19th of the same month.

(Signed) **M. RICARDO,**

Attorney at Law.

The sworn clerk occupying the post of Summoner,

(Signed) **J. P. QUAST.**

Translated by me,

M. RICARDO,

Sworn Int. and Trans.

TRADUCCION

Emplazamiento por Edicto.

EN virtud de decreto del Tribunal de esta colonia, librado en 12 del corriente mes de Febrero, á escrito de los Señores **JACOB DE JEOSUAH NAAR** y **HAIM COHEN HENRIQUEZ**, directores de la Camara de huérfanos de la Comunidad israelitica olandesa y portuguesa en esta isla, cuya Camara se ha hecho cargo de la Sucesion abintestata del difunto Señor **DAVID ABENSUR** que falleció aquí.

Los referidos directores, los Señores **JACOB DE JEOSUAH NAAR** y **HAIM COHEN HENRIQUEZ**

HACEN SABER

como tales á todos y cualesquiera personas

residentes en esta colonia, que se consideren con acciones contra dicha Sucesion, para que dentro del término de ocho dias, y dentro del de un año los que vivan en otro pais, se les presenten con las respectivas pretenciones, para de este modo poner fin á la liquidacion mortuoria.

Los dichos Señores **JACOB DE JEOSUAH NAAR** y **HAIM COHEN HENRIQUEZ** como tales

CITAN y EMPLAZAN

á los residentes en esta colonia, teniendo acciones ó derechos contra el Intestado para que comparezcan ante la Comision permanente del Tribunal el Lunes, dia 11 de Marzo 1839 si dentro de ocho dias faltaran á la presentacion ante ellos, y á los que se hallan fuera de la colonia teniendo acciones ó derechos contra el Intestado, para que vencido el año designado se presenten á ellos, con sus acciones, el primer dia de la Comision permanente á deducir sus acciones en forma judicial, acompañando las pruebas que las legitimen.

Unos y otros no compareciendo en los términos señalados, quedan apercibidos de privacion de accion y perpetuo silencio.

En fe de lo cual, en la Ciudad de Guillermo en Curazao á 12 de Febrero 1839, y por segunda vez á 19 del mismo mes. (Firmado) **M. RICARDO,**

Procurador.

El dependiente encargado del empleo de Notificador,

(Firmado) **J. P. QUAST.**

Traducido por mi,

M. RICARDO,

Int. y Trad. Jurado.

MEXICO.

Eenige byzonderheden wegens de vernieling van de fortresen in VERA CRUZ op den 5. December laatsleden, overgenomen uit de New York Daily Express, van den 23 January 1839.

Op den morgen van den 4 December werd er bekend gemaakt, dat Generaal Lopez de Santa Anna orders van zyn gouvernement had ontvangen om den Gen. Rincon in het bevel der troepen te vervangen, en dat de oorlog verklaard stond te worden tegen de Franschen. De Luitenants kommandanten Gardner en Farragut en de konsul der Vereenigde Staten vervoegden zich by den nieuwen bevelhebber om te vernemen, op welken voet de Americaansche burgers aldaar zouden blijven. Hy ontving hen met onderscheiding en gaf hen te kennen: dat allen eerbied aan de Americaansche burgers zoude betoond worden; dat het mexicaansche gouvernement de door den Generaal Rincon geslotene capitulatie afgekeurd had; dat die Generaal opgeroepen was geworden; dat hy in deszelfs plaats was gekomen met last om den franschen Admiraal te doen kennis dragen, dat het voornemen van het mexicaansche gouvernement was om alles opteofferen liever

dan het minste toetgeven, van hetgeen zy zich er tegen verzet hebben; en dat die mededeeling aan den Admiraal Baudin reeds geschied was. Hy zeide ook, dat daar de gevolgen hiervan onzeker waren, het beter zoude zyn, dat de Amerikanen zich inscheepten, tot dat alles zoude afgelopen zyn.

Zoodra de mededeeling door den Admiraal Baudin was ontvangen, verzocht hy den tyd van drie uren om de fransche onderdanen aan boord te nemen. Dit werd hem toegestaan. In den namiddag gingen al de vreemdelingen uit de stad, eenigen op het kasteel, anderen aan boord der schepen. De Amerikanen scheepten zich aan boord van de *Consort* en de *Erie*.

In den morgen van den 5 te vier ure vielen de boten van de fransche schepen met tusschen twaalf á vyftien honderd man de forten aan, en onder de bedekking van een dikke mist werden zy niet opgemerkt, voor dat zy aan de moelje en de manschappen in het fort waren. Zy landdeden in drie afdeelingen aan de noorder en zuider forten en het centrum aan de moelje, aangevoerd door den Admiraal in persoon. Men werd hunne aankomst eerst gewaar, toen de poorten open geschoten werden. In weinige oogenblikken hadden zy bezit van de stad. Er waren niet meer dan vier honderd man troepen in de stad en zoo verspreid, dat zy de Franschen geen weerstand konden bieden; zy retireerden en verzamelden zich in de kazernen, ten zuiden van de stad, alwaar de Generaal Santa Anna, die naauwelyks uit zyn bed heeft kunnen ontvlugten en uit het dak van het belendende huis ontkomen is, terwyl zyne wacht dapper den ingang van zyn huis verdedigde, zich begaf. Zoodra de Prins de Joinville, die deze afdeeling aanvoerde, den Generaal Arista in deszelfs bed, naast dat van den Generaal Santa Anna, gevangen gemaakt en bemerkt had, dat het bed van dezen laatsten nog warm was en hy dus pas moest ontloopen zyn, snelde hy naar de kazernen, waar de Mexicanen zich verschanst hadden. Hy werd echter moedig ontvangen en terug gedreven. De Generaal Santa Anna bleef hen toen van de huizen, enz. verontrusten tot aan de moelje, waar hy omtrent twee honderd en vyftig man verzameld hebbende een uitval deed om den Prins of den Admiraal magtig te worden; doch gelukkiglyk voor dezen, dat zy een klein stuk geschut aan het einde van de moelje hadden, hetwelk tot aan den tromp met schroten en bussen geladen was, en hetwelk zy, terwyl de door Generaal Santa Anna aangevoerd wordende Mexicanen naderden, afschoten, anders was de Admiraal weg geweest.

By die gelegenheid verloor de Generaal Santa Anna zyn linkerbeen en bekwaam hy eene wond in den regter arm. Er sneuvelden ook drie officieren en drie man en zes of zeven werden gewond. Dit hield hunnen voortgang voor een oogenblik tegen en de Franschen hadden daardoor tyd zich intescheppen. De Admiraals stuurman had zes kogels in zyn ligchaam gekregen en een adelborst en een jongen sneuvelden naast hem. Het verlies der Franschen werd geschat op vyftien of achteen dooden en omtrent vyftig gewonden. Naar evenredigheid hebben veel officieren het leven verloren. Het verlies der Mexicanen was niet een derde zoo veel als dat der Franschen, waarvoor als reden kan gegeven worden, dat zy onder bedekking gevochten hebben, behalve aan de moelje, waar zy dapper gestreden hebben. De Prins de Joinville zeide: "zy hebben hunne kazernen zeer dapper verdedigd."

Sedert de amputatie van het been van

den Generaal Santa Anna, hetgeen onder de knie is geschied, bevond hy zich wel en behield steeds het kommando.

De Franschen zeggen, dat hun oogmerk was alleenlyk om de forten te vernielen ter voorkoming van door dezelve verontrust te worden en om de Generaals Santa Anna en Arista gevangen te maken; en dat, hadden zy de kazernen niet aangevallen, zy zulks met weinig of geen verlies zouden bewerkstelligd hebben. Deze proeve heeft den Mexicanen veel vertrouwen ingeboezemd, en zy zullen zich by eene andere gelegenheid gereeder tot den stryd vinden.

Men zeide, en het werd algemeen voor waarheid gehouden, dat de Mexicanen op den morgen van den 5 verrast zyn geworden, daardoor om dat de Admiraal Baudin in zyne laatste mededeeling gezegd had, dat hy des morgens tegen 8 ure een antwoord verwachtte; dien ten gevolge beval Generaal Santa Anna zyne officieren om de troepen buiten de stad te houden tot 7 ure 'smorgens, want dat hy een aanval van de Franschen verwachtte, zoodra de boodschapper het schip zal hebben verlaten. Integendeel beschuldigen de Franschen de Mexicanen van hun woord te hebben verbroken door eenige fransche officieren aan de poort gevangen te hebben gemaakt, enz.

Na de aankomst van de fransche boten aan boord van de schepen, begon de *Creole*, waarop de Prins zich bevond, en twee brikken hevig dat gedeelte der stad te beschieten, hetwelk gelegen is tusschen hen en de kazernen met oogmerk om deze laatste te vernielen; doch zulks geschiedde vruchteloos: om dat er tusschen de beide twee of drie hechte gebouwen stonden. Te twee ure hield het beschieten geheel op, en tot nu toe. Op den 6 stevende de Admiraal met zyne vloot, behalve de schepen onder het kasteel en het hospitaal schip onder de *Sacrificios*, naar Antonio Lozardo om winter kwartieren te houden.

Op den 20 heeft de Admiraal de haven van Vera Cruz open verklaard om er te kunnen leggen, doch niet om goederen te ontschepen, onder verbeurte van schip en lading. Tampico en andere havens zyn in eenen staat van blokkade verklaard.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 22 February 1839.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 2 Maart als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 13½ Onzen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pene als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

Annonce ter inschryving wegens den verkoop van HOORNBEESTEN en EZELS van Bonaire.

AAN het Publiek wordt by deze kennis gegeven, dat het Gouvernement dezer kolonie, te Bonaire ten verkoop disponibel heeft meer of min

50 Hoornbeesten zoo volwassen als halfwassen Koeijen en

60 Ezels,

en dat de genen, die daarin gading mogten hebben, zich met beslotene bijtellen van inschryving ter administratie van financiën kunnen vervoegen op aanstaanden Maandag den 25 dezer des morgens uiterlyk tot 10 ure.

Zullende de aflevering van de gekocht wordende beestialen te Bonaire plaats heb-

ben binnen acht dagen na dat 'er kennisgeving zal worden gedaan, dat dezelve tot dat einde aldaar opgejaagd zullen zyn; terwyl de betaling daarvoor alhier geschieden moet, het zy dadelyk na de aflevering of wel op drie maanden, in welk laatst geval voldoende borg deswege ten genoegen van het Gouvernement gesteld zal behooren te worden.

De Koloniale Ontvanger, waarnemende het ambt van Administrateur der Financien,

C. L. VAN UYTRECHT.

Curaçao den 19 February 1839.

Gouvernements Wissels.

OP autorisatie van den HoogEd. Gestr. Heere Gezaghebber der kolonie wordt mits deze bekend gemaakt, dat 'er op aanstaanden Maandag den 25 dezer, verkocht zullen worden *Wissels* op het Ministerie van Kolonien ten bedrage van *Twaalf duizend Gulden* in ronde sommen van f 500. en van f 1000. betaalbaar twee maanden na zigt; met bepaling, dat het aanbod van agios in decimalen met geheel centen te berekenen zal worden aangenomen. Die daartoe gading hebben kunnen zich ter administratie van financiën met beslotene bijtellen vervoegen op den bovengezegden datum, des morgens uiterlyk te 10 ure.

Curaçao den 22 February 1839.

De Koloniale Ontvanger, waarnemende het ambt van Administrateur der Financien,

C. L. VAN UYTRECHT.

Curaçao den 21 February 1839.

HEDEN beviel, met Gods zegen, zeer voorspoedig van een Zoon, Vrouwe S. G. DE VEER, geliefde Echtgenoot van C. CONRADT.

C U R A Ç A O .

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.

FEBRUARY 1839.

L. K. Woensdag den 6 te 2 u. 5 m. 's namiddags.
N. M. Donderdag den 14 te 10 u. 52 m. 's morgens.
E. K. Woensdag den 20 te 3 u. 14 m. 's namiddags.
V. M. Donderdag den 28 te 4 u. 's morgens.

Verleden Zondag, den 17 dezer, is de HoogEdel Gestrange Heer Gezaghebber dezer kolonie, aan boord van de Nederlandsche golet JAN ERNST, kapitein P. L. DE HASETH, van Bonaire binnen deze haven teruggekeerd.

Inzouten van Vleesch.

Het onderstaande recept is ons door een vriendelyke hand ter plaatsing ingezonden:—

"In het Technologisch handboek van Professor J. A. UIJKENS, uitgegeven door de Maatschappy tot Nut van 't Algemeen, 3de stukje, bl. 15, vindt men het volgende betrekkelijk het inzouten van vleesch:

"Onder de verschillende wyzen, op welke met het peklevleesch gehandeld wordt, is in myne huishouding voor de beste gehouden geworden die, welke de zooschrandere *Wonsel* heeft opgegeven, en die hier op neder komt: men besprengt de stukken luchtig met zout, en late dezelve alzo drie of vier dagen liggen; dan koke men die even op late ze daarna koud worden en droogen, en legge ze dan in de pekel, waartoe men mede het nat, waarin de stukken gekookt zyn, kan bezigen. Dit heeft het voordeel, dat de pek bestendig goed blyft en het vleesch minder hard en zout, maar malscher en sappiger is, zoo dat men het laatste stuk, in den oven gebraden, nog zeer smakelyk zal vinden."

Konden wy het eenmaal zoo ver brengen om het overtoelinge vee, dat anders jaarlyksch van honger omkomt tot peklevleesch geschikt voor buitenlandsch vertier te maken, dan zouden de veehouders hun klagen over de beperkte consumtie kunnen streken; wy zouden spoedig van onze kale schape-

ten voordeele van de wolproduktie ont-
daan zyn en tevens een geschikt middel
hebben om den handel met de bovenwinds
Eilanden, waar steeds veel pekelfleesch
verbruikt wordt, levendig te houden.

Het is derhalve de belangstelling van het
publiek en inzonderheid van de planters,
die veel vee bezitten, overwaardig om eene
proeve te nemen met het inzouten van het
vleesch, volgens het opgemelde recept.—
Het zal niet overtollig zyn hier aantemer-
ken, dat men, om goed smakelyk vleesch
te bekomen, het vee slagtte, wanneer het
vet is. Niemand toch zal onopgemerkt ge-
laten hebben, dat mager zout vleesch zeer
onaanzienlyk, en schoon in andere opzigten
goed, niet zeer smakelyk is. Niemand zal
ook onkundig zyn, dat in dit klimaat het
vleesch drie of vier dagen niet ongepekeld
kan blyven liggen. Vier en twintig uren,
misschien minder tyd, zullen voldoende zyn
om het vleesch te laten overleggen.

MENGEELWERK

*Uit een tydschrift voor kunst en weten-
schappen.*

Stoomrytuigen.—De Heer ARAGO heeft
berekend, dat de aanwending van den
stoom, wanneer dezelve met verstand op
de middelen van vervoer wordt toegepast,
te eeniger tyd, den vadzigen en ongevoeligen
Paryzenaar vergunnen zal, om op éénen
dag te Marseille te ontbyten, te Ba-
yonne het middagmaal te gebruiken en over
Bordeaux in Parys terug te zyn vóór het
begin der opera. Hiertoe zoude men eene
snelheid noodig hebben, van 26 mylen per
uur.

De Heer STEPHENSON is reeds, zonder
zyne werktuigen te overspannen, gekomen
tot eene snelheid van 15 mylen in het uur
en hy belooft, het, zonder moeite, tot eene
van 40 mylen te zullen brengen.

Vervroegde oogst.—Onlangs in Frankryk
genomen proeven, hebben, naar men wil,
het voordeel doen kennen, hetwelk verkre-
gen wordt door het maaijen van het koren,
vóór dat hetzelfde tot volkomene rypheid
gekomen is; groen afgemaaid, is het koren
schoner, voller en zwaarder dan dat, het-
welk droog afgemaaid is; ook wordt het-
zelfde nooit door den korenworm of myter
aangedaan.

Maatschappelyke toestand der Cherokeeen.—Tydens de komst der Engelschen in
Noord-Amerika, telden, volgens nauwkeu-
rige berekeningen, de Indiaansche Volks-
stammen, die het uitg. strekte grondgebied
tusschen den Atlantischen- en den Stillen
Oceaan bewoonden, niet minder dan 2,000-
600 zielen. Sommigen dier Stammen on-
derscheidde zich door moed en door de
kracht, waarop onderscheidene takken van
nyverheid by hen stonden. De Cherokeeen
oefenden de jacht uit op eene uitgestrekt-
heid van nagenoeg 36,000,000 morgen
lands. Het overige grondgebied van Noord
Amerika was verdeeld tusschen een aantal
Volksstammen, wier namen niet tot ons ge-
komen zyn. Tegenwoordig zyn al deze
volken versmolten tot op een getal van
313,000 en het gebied der Cherokeeen
telde in 1827 niet meer dan 13,000 inwo-
ners. Sedert dien tyd minder door GEOR-
GIE vervolgd, begint het ongelukkig Volk
adem te halen en zich uit te breiden. In
1832 was hun getal tot 15,000 geklommen
en in 1834 bedroeg het omstrecks 18,000,
daaronder begrepen 1500 Afrikanen en
250 Europeanen, die zich aan de Chero-
keen hebben aangesloten, hetzy by ver-
drag, hetzy ten gevolge van handels- of
vriendschapsbetrekkingen.

De Cherokeeen bezitten thans 80,000
huisdieren, (runderen, paarden, schapen,

zwynen, enz.), 3,000 ploegen, 2,500 weef-
getouwen en 120 pachthoeven. Zy leven
thans in tamelyke welvaart en de gemeene
belangen worden door een betrekkelijk
goed ingerigt Bestuur verzorgd. De Uit-
voerende Magt berust in handen van een'
President, geholpen door eenen Vice-Pre-
sident en drie Raadsmannen, die allen geko-
zen worden door de Wetgevende Magt,
welke bestaat uit een Nationaal Comité en
een' Nationalen Raad. Het eerste telt zes-
tien, de tweede vier en twintig leden, wel-
ke niet langer dan twee jaren in bediening
blyven. Beide deze vergaderingen, hoe-
zeer begrepen in den gemeenschappelyken
naam van *Algemeenen Raad van het Volk
der Cherokeeen*, zyn onafhankelyk van el-
kander; de Raadsmannen by de uitvoeren-
de magt worden jaarlyks vervangen. Een
ieder van het mannelyke geslacht, die acht-
tien jaren oud is, is stemgerechtigd; die, wel-
ke van Afrikaansche afkomst zyn, zyn van
dit regt uitgesloten.

Naar het voorbeeld der Noord-Amerika-
nen hebben de Cherokeeen drieërlei Regts-
magt (drie trappen van Jurisdicctie) inge-
steld, waarvan de hoogste zonder verder
beroep vonnist. Hunne verstandelyke en
zedelyke beschaving is met hunnen staat-
kundigen toestand verbeterd; de veelwy-
very bestaat niet meer en de vrouwen heb-
ben dezelfde regten als de mannen. Er
bestaan reeds twee en twintig scholen,
waar 800 kinderen in het lezen, rekenen
en teekenen onderwezen worden. Men
schat het getal der volwassenen, die kunnen
lezen, op 3000 en dat dergenen, die En-
gelsch verstaan, op 600. Het Gouverne-
ment heeft eene drukkerij doen aanleggen,
waar de Bybel, eenige godvruchtige en
schoolboeken, in de Cherokeeesche taal, ge-
drukt zyn en zulks met letters, die daartoe
opzettelyk door een' tot dezen stam behoo-
renden Indiaan zyn gesneden. Er worden
daar insgelyks een dagblad en eenige staats-
stukken gedrukt.

De Cherokeeen kleeden zich even als
hunne naburen; hunne woningen zyn zin-
delyk en goed ingerigt; sommigen zyn van
steen, sommigen van hout opgetrokken; er
zyn er zelfs die twee verdiepingen hebben,
doch slechts in gering getal. Hun land-
bouw en hunne industrie zyn nog niet vol-
doende ter voorziening in hunne behoeften;
doch de overvloed van sommige artikelen
stelt hen in staat om zich het onbrekende
door ruilhandel te verschaffen. De Chero-
keen zyn begiftigd met eene groote mate
van schranderheid en men mag hun eene
gelukkige ontwikkeling in de toekomst voor-
spellen, zoo maar hunne nationaliteit
door de Engelsche Amerikanen geëerbied-
digd wordt en deze het er niet op toele-
gen om hen in de massa der uit Europa o-
vergekomen bevolking te doen verloren
gaan.

Over het klaren van olie.—Daar men zoo
dikwyls en teregt over de slechtheid van de
geklearde raap-olie, die in den handel voor-
komt, hoort klagen, zoo zal het mogelyk
van veel belang zyn, dat wy hier een mid-
del mededeelen, voor hetwelk THOMAS
COGAN, in Engeland, een octrooi van uit-
vinding verwierf.

Hy gebruikte hiertoe stoom, waardoor
de olie byna geheel van de zuurdeelen ont-
daan en in 12 uren geheel geklaard en voor
het gebruik bekwaam wordt.

De hoeveelheid, welke tegelyk bewerkt
wordt, bedraagt 400 quarters; dezelve ver-
eischt ongeveer 10 pond zwavelzuur. Dit
zuur wordt eerst met eene gelyke hoeveel-
heid water verdund. Nadat de olie in een
koperen pan geschud is, wordt dezelve
met $\frac{1}{2}$ van het verdunde zwavelzuur ver-
mengd. Dit geheel wordt één uur of lan-

ger met een' houten roerstok geroerd, tot
dat het zuur zich geheel met de olie veree-
nigd heeft, waardoor de laatste eene veel
donkerder kleur aanneemt. Alsdan ver-
mengt men op nieuw eene tweede gelyke
hoeveelheid verdund zuur met de olie;
waarna men er het laatste gedeelte van het
zuur byvoegt. Dan blyft het mengsel den
geheelen nacht stil staan, terwyl men, den
volgenden dag, door eene buis van een'
stoomketel, stoom aanbrengt tot dat de
temperatuur van de olie, onder het omroe-
ren, tot op die van kokend water geklom-
men is. Vervolgens giet men de olie in
een' koperen bak, die, den vorm hebbende
van eenen trechter of van een' omgekeer-
den kegel, van onderen met eene korte buis
en eene kraan voorzien is. Eene andere
kraan bevindt zich ter zyde, een weinig
hooger dan de eerste, en dient tot het weg-
nemen van de geklaarde olie. Nadat de
olie, gedurende éenen nacht, in den koel-
bak gestaan heeft, zal zich het zure, vuile,
water van dezelve afgezonderd hebben, en
kan alsdan door de kraan weggenomen
worden, die men openlaat tot dat er de olie
begint uit te loopen. De geklaarde olie
kan door de opening ter zyde afgetapt en
gebruikt worden.

De Geotroijeerde ontving, voor deze
mededeeling, van de *Society of arts* de zil-
veren Isis-Medaille en 12 pond St.

Bereiding van olie, uit druivenpitten.—
Nopens dit belangryk onderwerp, vindt
men, in het werk van von ROGGE, Deel I, blz.
67 het volgende:

“In Mentz werd my eene salade voor-
gezet, toebeleid met olie, die van zulk een'
heerlyken smaak was, als ik nog nooit ge-
proefd had. Alle gasten vonden dezelve
veel beter, dan de olie van Provence. De
olie was een product der eigen nyverheid
van onzen gastheer, den Graaf J., en uit de
pitten van wyndruiven geperst. Men liet,
in gunstige wynjaren, van dezelve in huis
zoo veel slaan, dat men, behalve het noodi-
ge ter voorziening in de niet onaanzienlyke
behoefte der eigen huishouding, nog iets o-
verhield, om aan goede vrienden over te
doen, en men verzekerde my, dat zelfs in ge-
middelde jaren een wynberg, van 240 vier-
kante roeden, genoeg pitten daartoe ople-
verde. De kosten werden als zeer gering
berekend.”

“Men legt de uit de pers gekomene ste-
len in de zon en wanneer dezelve gedroogd
en met de hand afgerist zyn, zondert men
de pitten door middel eener zeef er van af.
Het slaan en uitpersen geschiedt zoo als by
het maankopzaad. Het spreekt van zelf,
dat het uitpersen geheel koud en op de zui-
verste pers moet plaats hebben.”

“Een Rentmeester van den Graaf had
ook olie laten slaan van pitten, die eerst van
de stelen waren gescheiden, nadat zy be-
reids op brandewyn gediend hadden. De
hiervan gewonnen olie was wel niet zoo fijn
als de eerste, maar was in het verbranden
toch veel beter geweest dan de boomolie.
Eene hoeveelheid van dezelve had elf uren
gebrand, terwyl dezelfde hoeveelheid boom-
olie slechts 8 uren duurde.”

“Beide soorten bezaten verder het groo-
te voordeel boven de boomolie, dat zy door
de strengste koude niet aangetast werden.”

“Honderd ponden der olie van den Rent-
meester, leverden, na zuivering, 75 pond
heldere olie en 25 pond bezinksel op; welk
laatste by de bereiding van zeep uitstekend
bevonden werd.”

“Hoeveel olie zoude men niet uit de pit-
ten kunnen winnen, die thans in goede wyn-
jaren, op mesthoopen aan de verrotting
worden prys gegeven; en welk een' neten
en winstgevenden arbeid zouden zich kin-
deren kunnen verschaffen, indien zy de pit-
ten opzamelden en aan de oliemolens over-
leverden!”

Wyngest en terpentyn-olie, als brandstof voor lampen.—Hoezeer de toebereiding van dit middel hoogst eenvoudig is, is echter aan den uitvinder, ISAIAH JENNINGS te New-York, in October 1830, te dier zake een octrooi verleend. De Geotroijoorde zegt: men vermene gelyke of ongelyke deelen alcohol en geest van terpentyn, schudde het goed en late het dan een' korten tyd staan; de alcohol zal zich met een klein gedeelte, ongeveer $\frac{1}{4}$ geest van terpentyn verbinden en kan er dan afgegoten worden, waarna men het gebruiken kan.

De oplosbaarheid van de terpentyn-olie in alcohol, hangt hoofdzakelyk van de sterkten des laatsten af, zoodat het gemakkelyk is, $\frac{1}{4}$ en meer van den eersten met den laatsten te verbinden en eene geheel klare oplossing te verkrygen. Een dergelyk mengsel werd dan ook verleden jaar (1835) aangewend in de zoogenaamde gas-lampen, welke aan de Maatschappy ter bevordering van Volkslyt, te Berlyn, waren aanbevolen. Deze lampen zyn zamengesteld uit eene buis, welke $\frac{1}{4}$ tot $\frac{3}{4}$ duim wyd is en waarin een pit van los katoen gestoken wordt. Deze buis loopt in eene bak, waarin zich het mengsel van terpentyn-olie en geest van wyn bevat. Het bovenste gedeelte van de buis is afgesloten door eene koperen schyf, welke, by wyze van deksel, afgeschroefd kan worden, en aan den omtrek bevinden zich verscheidene gaten. Wanneer nu dit bovenste gedeelte door eene vlam van wyngest verhit wordt, dan komt de damp van het mengsel, hetwelk door de pit wordt opgetrokken, door deze kleine openingen, ontvlamt en geeft nu, even als eene gaslamp, 5, 6 of meer vlammen. De pit verteert niet, omdat dezelve altyd met het vocht doordrongen is en met de vlam niet in aanraking komt.

Dit mengsel geeft in eene lamp van Argand eene heldere, digte en glinsterende vlam. De vlam laat zich veel sterker maken, dan die van olie, zonder dat daardoor de minste rook ontstaat.

De uitvinder merkt op, dat het licht van dit mengsel niet meer kost, dan dat van spermaceti-kaarsen. De pit wordt door het branden naauwelyks zwart en de lamp wordt noch nat noch vuil. Hy gebruikte pitten van garen en vond dezelve zeer goed; maar die van vezelig bergglas (Amiant) zouden waarschyntlyk de voorkeur verdienen.

De eenvoudigheid der zaak maakt het nemen van proeven gemakkelyk en er zullen ook niet vele proeven noodig zyn, om te beslissen, of niet van deze wyze van verlichting, by verschillende gelegenheden, zoo in gezelschapskamers als anderszins, zonder vermeerdering van kosten, gebruik kan worden gemaakt.

Iets omtrent eene, aan water en warmte wederstand biedende, lym voor hout.—Sinds lang heeft men gewenscht eene lym te bezitten, welke door vochtigheid of warmte niet loslaat of afspringt. In het jaar 1835 vond de Heer DORN, te Nürtingen, eene lym uit, waarin die twee vereischten zich volkomen vereenigen en wy zullen, uit aanmerking van het belang, hetwelk de zaak niet alleen voor het dagelyksche leven, maar ook voor zoo vele takken van nyverheid aanbiedt, een kort verslag mededeelen, 1. nopens het onderzoek en de proeven, door de *Verwaltung für Handel, Fabrication und Bauwesen*, te Stuttgart, gedaan en genomen; 2. nopens de bereiding van de lym zelve, door iederen verbruiker voor zyne behoefte en 3. nopens de wyze van gebruik.

I. Proeven en derzelver uitkomst. Allereerst onderzocht men, of de lym door

kokend water zoude loslaten. Tot dat einde vulde men een, met dezelve zamengevoegd bakje of tobbetje, met kokend water en sloeg het gade, tot dat het water geheel koud was geworden; doch alles bleef onveranderd. Vervolgens werd het bakje gedroogd, doch men bespeurde daaraan geene de minste verandering. Ten derde vulde men het tobbetje met koud water en liet hetzelfde daarmede gedurende onderscheiden dagen staan, zonder dat men, na lediging, eenige verandering waarnam.—Daarna plaatste men hetzelfde, gedurende 4 weken, op eenen gestookt wordenden kachel, hetwelk ten gevolge had, dat de hoepels los lieten en de bodem-naad aan de buitensyde vaneen week; doch toen men, om deze proef te voltooijen, er water in goot, liep er ook nu niets uit. Eindelyk, en ten vyfde, plaatste men het tobbetje zoo met water aangevuld, gedurende vier weken, in de warmte en de lym weêrstand ook deze dubbele proef met water en warmte.

II. Bereiding der lym.—Men koke 125 Nederlandsche wigjes formaat-lym met 1 Nederl. kan regenwater, tot eene sterke kastenmakers-lym, (de lym moet geheel opgelost zyn en, tusschen de vingers genomen, als vet aanvoelen). Nu roere men 63 Nederl. wigjes dynolie, welke met $\frac{1}{4}$ deel goudglid is gekookt, daarby en late het vervolgens, onder gestadig roeren, nog ongeveer drie minuten koken.

III. Gebruik der lym. De lym gewarmd zynde, bestryke men daarmede de voorwerpen, welke te zamen gevoegd moeten worden, zoo als, de duigen van een wattervat, de verschillende deelen van kasten, kisten, meubels, enz. By vaten of ronde houten water- of andere vocht-bewarenders, zette men de eene duig na de andere in den hoepel en drukte nu de voegen tot elkander. Zyn alle duigen geplaatst, dan worden eenige hoepels, b. v., vier, zoo spoedig als mogelyk, er om gelegd en aangegeven. Na dat men de lym op de voegen een weinig los. De sleuf of sponning, bestemd voor den bodem, wordt met den lymkwast dik met lym bestreken en daarna wordt er de bodem in gelegd. Gedurende 48 uren blyft het vat met de eerst weder vast gestagen hoepels staan, waarna al deze banden worden afgenomen en het vat van buiten schoon- en door het omleggen van slechts 4 hoepels, 2 van boven en 2 van onderen, (men neemt er anders zeven), afgemaakt.

Wat ander werk betreft, zoo behoeft het voor den kastenmaker, timmerman, wagenmaker, enz., geene herinnering, dat al het gelymde tusschen den lymtang of schroef moet gezet worden, tot dat het droog is.—Het is overigens een hoofdvereischte, dat het hout, hetwelk men met deze lym zamenvoegen wil, volkomen droog, dat is, krimp- en trekvyr zy: wyl anders, daar de lym niet loslaat of toegeeft, het hout, by de minste werking, van een scheuren moet.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 15 February 1839.

ALZOO de persoon van CORNELIS AGORSIRA in kwaliteit als generale gemagtigde van: CAREL ZACHARIAS DE HASETH alhier woonachtig, zich by rekwest aan den Heer Gezaghebber heeft geadresseerd, met verzoek om Brieven van manumissie voor den aan genoemden C. Z. DE HASETH in eigendom aankomenden Slaaf CAREL BERNARDUS, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber voormeld goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken, en

een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slaaf mogt sust. vereren, op te roepen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezès eilands aantekening te doen; zullende na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 15 February 1839.

ALZOO de persoon van JACOB DE JEOSUAH NAAR zich by rekwest aan den Heer Gezaghebber heeft geadresseerd, met verzoek om Brieven van manumissie voor de hem in eigendom aankomenden slaaf LOURENS MARTIS, door de wandeling genaamd CORNELIS, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber voormeld goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken, en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slaaf mogt sustineren, op te roepen, om binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezès eilands aantekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

DE ondergeteekenden Kapiteins van Nederlandse vaartuigen hier te huis behorende, de vaart tusschen dit eiland en St. Thomas op een' meer geregelde voet willende brengen, hebben gezamentlyk een tarief ontworpen, bepalende vrachten op goederen heen en terug.

De belanghebbenden mogen visie daarvan bekomen op het Hotel Amicitia.

Curaçao den 9 February 1839.

Namens dezelve,
JOHN J. DEBROT.
C. M. GAERSTE.

TE KOOP

BY

August Muller.

Roode wyn in ankerkisten—Tenerifwyn—Champagne Wyn—Rhyne Wyn—Rhyne Maagbitter—fyne Likeur—Princesse hier—Jenever in dozyn Kruiken en Damejeanen—Azyn—Kurken—Hollandsche suprafyn Vite Hoeden—Suprafyn Blauw Laken en halfLaken, enz.

TE KOOP

Ter Drukkery.

Onderscheidene soorten Schryfbehoeften, als: afgesneden en onafgesneden Propatria—groot en klein Mediaan, met en zonder blauwe lynen—velin en gewoon post papier—kardoes papier—bord papier—boeken in blanco—penneschagten—zwarte en roode Inkt—supra fyn zwart en rood Lak—Ouwelen—Leerboek voor het Katechetische Onderwys—Pestalozzi's boeken voor het eerste onderwys—Hollandsche, Engelsche en Spaansche Cognossementen en Wisselbrieven in blanco—Visite Kaartjes, enz.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN w., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prijs derzelve is f 12. 'jaars, te betalen om de drie maanden. De prijs der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.